

Dünya Sevgisi

Gönderen Kadir Hatipoglu - Eylül 25 2015 10:16:58

مَنْ كَانَ
يُريدُ
حَرْثَ
الْاخِرَةِ
نَزِدْ لَهُ
فى حَرْثِه
وَمَنْ كَانَ
يُريدُ
حَرْثَ
الدُّنْيَا
نُؤْتِه
مِنْهَا
وَمَالَهُ
فِى
الْاخِرَةِ
مِنْ نَصيبٍ Şura/20-
Her kim ahiret kazancını isterse, biz onun kazancını artırırız, her kim de dünya kazancını
isterse ona da ondan veririz, ama onun ahirette hiçbir nasibi yoktur. Dünya Bir
Gölgeliktir HADİS “Dünya ile benim ne alâkam var. Ben, dünyada
bir ağaç altında gölgelenip de bırakıp giden bir yolcu gibiyim.” Dünya
nedir? İnsan fâni ve geçici olan şeylere karşı nasıl bir durum ayarlaması yapmalıdır?
Hem insan, bu dünyaya niçin gelmiştir ve nereye gitmektedir? İşte felsefenin en
birinci mevzuları ve haklarında asırlardır söz söylenen mevzular..
görüldüğü gibi, Allah Rasûlü tarafından çok veciz bir
ifadeyle vuzuha kavuşturulmakta. Başkalarının kitaplık çapta eserlerle, kesin ve net bir
şekilde ortaya koyamadığı bu ve benzeri mese-leler, Allah Rasûlünü! Evet,
bütün insanlık, O’nun ifadelerindeki vecizliğe hayrandır... DüNYA
HAYATI GEÇİCİDİR: اِنَّمَا
مَثَلُ
الْحَيوةِ
الدُّنْيَا
كَمَاءٍ
اَنْزَلْنَا
07;ُ مِنَ
السَّمَاءِ
فَاخْتَلَطَ
بِه نَبَاتُ
الْاَرْضِ
مِمَّا
يَاْكُلُ
النَّاسُ
وَالْاَنْعَ
75;مُ حَتّى
اِذَا
اَخَذَتِ

الْاَرْضُ
زُخْرُفَهَا
وَازَّيَّنَ
78;ْ وَظَنَّ
اَهْلُهَا
اَنَّهُمْ
قَادِرُونَ
عَلَيْهَا
اَتيهَا
اَمْرُنَا
لَيْلًا اَوْ
نَهَارًا
فَجَعَلْنَا
07;َا حَصيدًا
كَاَنْ لَمْ
تَغ.ْنَ
بِالْاَمْسِ
كَذلِكَ
نُفَصِّلُ
الْايَاتِ
لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُ
08;نَ Yunus/24- Dünya hayatının misali şöyledir: Gökten
indirdiğimiz su ile, insanların ve hayvanların yediği bitkiler birbirine karışmıştır. Nihayet
yeryüzü süslerini takınıp süslendiği ve sahipleri kendilerini ona
gücü yeter sandıkları bir sırada, geceleyin veya gündüzün, ona
emrimiz gelivermiştir, ansızın ona öyle bir tırpan atıvermişiz de sanki bir gün
önce orada hiçbir şenlik yokmuş gibi oluvermiştir. Düşünlen bir kavim
için âyetlerimizi işte böyle açıklarız.
وَاضْرِبْ
لَهُمْ
مَثَلَ
الْحَيوةِ
الدُّنْيَا
كَمَاءٍ
اَنْزَلْنَا
07;ُ مِنَ
السَّمَاءِ
فَاخْتَلَطَ
بِه نَبَاتُ
الْاَرْضِ
فَاَصْبَحَ
هَشيمًا
تَذ.ْرُوهُ
الرِّيَاحُ
وَكَانَ
الل.ّهُ ع.َلى
كُلِّ شَىْءٍ

kulun iradesine, , gayretine ve azmine bağlamıştır. Azimsiz insanlar, sabırsız kullar o hedefe ulaşamazlar. [1] ALLAH RESULÜNÜN DÜNYA HAYATI Allah Resûlü, zâhidlerin en zâhidiydi. Allah’tan üyle korkardı ki, sanki kalbi duracak gibi olurdu.. o kadar hassas, o kadar duyarlı idi ki; göz yaşlarının akmadığı ve ürpermediği zaman çok azdı. zühd; dünya ona verilse sevinmeme, bütün dünya elinden gitse üzülmeme halidir. Bu hal, Allah Resûlü’nde doruk noktadır. Bütün dünya O’nun olsaydı, her halde bir arpa tanesi bulmuş kadar sevinmezdi. Bütün dünya, bir anda elinden gitseydi, yine bir arpa tanesi kaybetmiş kadar üzülmeydi. O, dünyayı kalben bu şekilde terketmişti. Ancak bu terk, hiçbir zaman kesben de dünyayı terketmek değildir. Zira, kazanç yollarının en mantıkîsini ve en güzelini bize gösteren, yine Hz. Muhammed Aleyhisselâm’dır. O’nun kesben dünyayı terk etmesi veya insanları buna teşvik etmesi düşünülemez. Dünyayı terk, kalben olmalıdır. Buna en güzel delil de yine Allah Resûlü’nün kurduğu İslâm Site Devleti’nin, kısa zamanda dünyanın en zengin ve en güçlü devletlerinden biri hâline gelmesidir. Allah Resûlü, peygamberliğin aydınlık iklimine adımını attığı andan, dünya bütün debdebe ve ihtişamıyla O’nun ayağının önüne serildiği âna kadar hiçtavrını değiştirmede. Hatta O, dünyaya geldiği anda sahip olduğu mal varlığına, vefat ederken sahip değildi. Çünkü neyi var, neyi yoksa hep dağıtmış ve infâk etmişti. Bakın geriye bıraktıkları, sadece birkaç keçi ve bir de hanımlarının içinde buldukları küçük odalar. Onlar da yine millete ait sayılırdı ki, analarımız vefat edince, hepsi de mescide dahil edilmişti. Oraya giden herkesin de bilebileceği gibi, bu hücreler mescidin bir köşesine sıkışacak kadar dar bir yer işgal ediyordu. Hasır Üzerinde Yatması Hz. Ömer (ra), bir gün Allah Resûlü’nün huzuruna girdi. Efendimiz yattığı hasırın üzerindeydi ve yüzünün bir tarafına, hasır iz yapmıştı. Odasının bir yanında işlenmiş bir deri, bir diğer köşesinde de, içinde birkaç avuç arpa bulunan küçük bir torba vardı. İşte Allah Resûlü’nün odasında bulunan eşyalar bundan ibaretti. Hz. Ömer (ra), bu manzara karşısında ağladı. Allah Resûlü niçin ağladığını sorunca da Ömer (ra): “Ya Resûlallah! Şu anda kısıralar, krallar saraylarında kuş tüyünden yataklarında yatarken, (kâinat, yüzü suyu hümetine yaratılmış olan) Sen, sadece kuru bir hasır üstünde yatıyorsun ve o hasır, Senin yüzünde iz bırakıyor. Gördüklerim beni ağlattı.” cevabını verir. Bunun üzerine Allah Resûlü, Ömer (ra)’e şu karşılıktadır: “İstemez misin, Ya Ömer! Dünya onların, âhiret de bizim olsun.”435 İnsan Bir Yolcudur Tirmizi İbn-i Ömer’den rivayet ediyor : “Dünyada garip gibi yaşa. Veya bir yolcu gibi ol. Kendini (ölmeden önce) kabir ehlinde say!” İnsan bir yolcudur. Ruhlar âleminden başlayan yolculuğu, anne karnına, dünyaya, çocukluk dönemine, gençlik çağına, yaşlılık hengamına, kabir ve derken cennet veya cehennem kadar devam eden bir yolculuktur. Ama acaba insan, bu yolculuğunun ne derece farkındadır? İnsan kendini kabir ehlinde saymadıktan sonra, yani eskilerin; “ Ölmeden evvel ölünüz” diye anlatmaya çalıştıkları husûsu, fiil ve yaşantıya dökmedikten sonra, şeytanın hile ve desiselerinden bütünüyle korunması, kurtulması mümkün değildir. Evet, insan nefsanîyet, cismanîyet itibarıyla ölmedir ki, vicdan ve ruh itibarıyla dirilmiş olsun. Zaten her şeyi cesede bağlayanlar, cesedlerinin altında kalıp ezilmiş olan zavallılar değil mi? DÜNYA

ZEVKİ, AHİRET NİMETLERİNDEN YEMEKTİR “Dünya hayatınızda bütün güzel şeylerinizi harcayıp tükettiniz; onların zevkini sürdünüz” âyetinin mazmûnunca, dünyada tadılan meşrû-gayr-ı meşrû her nimet ve lezzet, ahiretin lezzet ve nimetlerinden bir şeyler noksanlaştırır. Yalnız, burada dikkat isteyen bir nokta vardır ki, o da şudur: “Lezzetten eksilme, muâheze olunmak “sorguya çekilmek” demek değildir. İnsan, meşrû dairede aldığı lezzetlerden Âhiret’te muâhezeye tabi tutulmaz; fakat, burada tattığı lezzet ve faydalandığı nimetler ölçüsünce, Ahiret’teki mükâfat ve tadacağı lezzetlerden eksilme olur.[\[2\]](#) DÜNYA’NİN GERÇEK YÜZÜ Bazıları, dünyayı biraz para biraz da âfiyetten ibaret sayarlar. Bu, herşeyi maddeye dönüp, dünyayı bildiğine, gördüğüne bağlayanlar için doğru olsa da, hakikate uyanmış ma’nâ insanları için aldanmışlıktan başka bir şey değildir. Bugün dünyayı bozmaya çalışanlar, onun intizamını koruyanlardan hem daha çok hem de daha nüfuzlu görünüyorlar. Kuvvet dengesine te’sir edecek ma'nevî bir güç olmazsa, hâlihazırdaki durumla kısa zaman içinde,büyük mesafelerin alınacağı söylenemez.[\[3\]](#)

DÜNYA-AHİRET DENGESİ Dünya ve ahiret tek bir hakikatin iki ayrı yüzüdür. Bunları birbirinden ayrı düşünme mümkün değildir. Öyleyse bütün davranışlarımız bu dengeye uygun olarak ayarlanmalıdır. Yani dünya mutlaka ahiret yörüngesine oturtulmalıdır. Bunu başaramayanlar dengeyi kaybederler. Dengesi kaybolmuş insanlardan da dengeli davranış beklenemez![\[4\]](#)

HADİS... * Sehl İbnu Sa'd es-Sâidî radiyallahu anh anlatıyor: "(Bir gün) Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'a bir adam gelerek: "Ey Allah'ın Resülü! Bana öyle bir amel gösterin ki, ben onu yaptığım taktirde Allah beni sevsin, halk da beni sevsin" dedi. Resülullah aleyhissalâtu vesselâm: "Dünyaya rağbet gösterme, Allah seni sevsin, insanların elinde bulunanlara göz dikme ki onlar da seni sevsin!" buyurdular." DÜNYA VE BİZ Bizim dünya ile alâkamız, her yerde izzet-i İslâmiye’yi göstermek, temsil etmeye çalıştığımız elmas misali hakikatleri başkalarına da anlatmak, o aydınlık yolu onlara tanıtmak düşüncesine matuftur. İşte, bizim gözümüzün bir kenarıyla bazen dünyaya bir “nigâh-ı âşina” kılmamızın hakiki sebeplerinden bazılarıdır bunlar. Evet biz, bu düşüncelerle Kasas sûresinde ferman edilen “Dünyadan da nasibini unutma” beyanıyla tam mutabakat içindeyiz. Zira o âyet-i kerimede Kur’ân, “Ahiret yurdunu ara” derken “ibtîğâ fiilini kullanıyor ki, bu “bütün benliğine ahirete yönel ve ahirete ahiret kadar değer ver” demektir. Bundan da anlaşıldığı üzere, ahiret için bütün imkânlar seferber edilmeli, dünya için de “nasibi unutma” esasına bağlı kalınmalıdır.[\[5\]](#) DÜNYA-UKBA MUVAZENESİ Dünya, ahiretin tarlası hükmündedir ve ahireti kazanma adına insana bahşedilmiş yegane fırsattır. Bundan dolayıdır ki, dünya ile ahiret arasında sıkı bir irtibat vardır. Allahu Teala Kur’an-ı Kerim’inde “Allah’ın sana verdiği şeylerde ahiret yurdunu gözet. Dünyadan da nasibini unutma; Allah sana nasıl iyilik ettiyse sen de öyle iyilik et, yeryüzünde bozgunculuk isteme, çünkü Allah bozguncuları sevmez!” (Kasas/77) buyurarak, dünya ve ukba hayatımız adına bize önemli ölçüler vermektedir. Ayette Allah’ın İütfetmiş olduğu nimetlerin, ahireti kazanma yolunda kullanılması ve bunun yanında, “dünyadan da nasibini unutma” ifadesiyle, dünyanın kesben terk edilmemesi üzerinde durularak insanlara, dünyada aziz ve şerefli olarak yaşama

imkanlarını araştırmaları gerektiği mesajı verilmektedir.[6] TEFSİR…
اِعْلَمُوا
اَنَّمَا
الْحَيوةُ
الد.ُّنْيَا
لَعِبٌ
وَلَهْوٌ
وَزينَةٌ
وَتَفَاخُرٌ
بَيْنَكُمْ
وَتَكَاثُرٌ
فِى
الْاَمْوَالِ
16;
وَالْاَوْلَا
دِ كَمَثَلِ
غَيْثٍ
اَعْجَبَ
الْكُفَّارَ
نَبَاتُهُ
ثُمَّ يَهيجُ
فَتَريهُ
مُصْفَرًّا
ثُمَّ
يَكُونُ
حُطَامًا
وَفِى
الْاخِرَةِ
عَذَابٌ
شَد.يدٌ
وَمَغْفِرَةٌ
مِنَ اللّهِ
وَر.ِضْوَانٌ
وَمَاالْحَيوةُ
الدُّنْيَا
اِلَّا
مَتَاعُ
الْغُرُورِ Hadid/20.

Biliniz ki dünya hayatı bir oyun, bir eğlence, bir süs ve kendi aranızda
övünme, mal ve evlat ¸oğaltma yarısından ibarettir. Bu, tıpkı bir yağmura
benzer ki; bitirdiđi ot, ekincilerin hořuna gider, sonra kurur, onu sapsarı
görürsün, sonra ¸er¸ip olur. Ahirette ise ¸etin bir azab;
Allah'tan mağfiret ve rıza vardır. Dünya hayatı, aldatıcı bir zevkten başka bir Şey değildir.
Dünya hayatı, yani ahiret kazancı i¸in sarfedilmeyen, sonsuzluk âleminin
nimetlerini elde etmeye vasıta kılınmayan o dünya hayatı sırf ¸ocukları aldatan ve
yorgunluktan başka bir meyvası olmayan Őu hallerden ibarettir: Bir oyundur, heves edilir.
Uğraşılır, boğuşulur. Bir eğlencedir. İnsanı faydalı olan işinden, gücünden,

vazifesinden alıkoyan ve vaktini öldürmetken başka bir işe yaramayan eğlencelerdir. Bir süstür, herhangi bir şeref bahşetmeyen, aldatan giyimler, kuşamlar, ciciler biciler kabilinden sadece bir gösteriştir. Bir övünmedir, ben senden üstünüm, ben falanın oğluyum gibi bir övünüştür. Bu övünüş kişinin kendisinden başka şeylere güveniş övünmesidir. Mal ve evlatta bir çokluk yarışı, bir gururdur. İşte sırf dünya için yaşayanlara hayat, bunlardan ibarettir. Saydıklarımıza meyledenlere azap azab haber verilmiştir. Bir de Allah'tan bir mağfiret, bütün günahları örten, zahmetleri unutturan ve mahiyetini tasvir imkanı olmayan bir mağfiret bir bağışlama vardır" Allah kendilerinden hoşnut olmuş, onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlar.." (Beyyine, 98/8) âyeti gereğince hem kendisinden razı olunmuş hem de kendisi razı olmuş olmak ve o ebedi hoşnutluk, bütün mutlulukların en büyüğü, bütün safâların (şenliklerin) en yücesidir. Bu ise, dünya hayatını gaye edinmeyip ahiret için çalışan müminlere vaad edilmiştir DÜNYA HAYATI İNSANA ASLİ GÖREVİNİ UNUTTURMAMALI

رِجَالٌ
لَاتُلْهيهِمْتِجَارَةٌ
وَلَابَيْعٌ
عَنْذِكْرِ
اللّهِ
وَاِقَامِ
الصَّلوةِ
وَايتَاءِ
الزَّكوةِ
يَخَافُونَ
يَوْمًا
تَتَقَلَّبُ
فيهِ
الْقُلُوبُ
وَالْاَبْصَارُ Nur/ 37- Birtakım insanlar (Allahı tesbih ederler) ki, ne ticaret ne de alış veriş onları Allah'ı anmaktan, namaz kılmaktan ve zekat vermekten alıkoymaz. Onlar, kalplerin ve gözlerin allak bullak olduğu bir günden korkarlar. * Abdullah İbnu Ömer radiyallahu anh anlatıyor: "Muhacirlerin fakirleri, Allah'ın, zenginleri kendilerinden (mali ibadetler yönüyle) daha üstün kıldığı hususunda dert yandılar. Aleyhissalâtu vesselâm onlara: "Ey fakirler cemaati! Ben sizi, fakir muhacirlerin, cennete zenginlerinden, (dünya öldçilüleriyle) beşyüz yıl olan) yarım gün önce gireceklerini müjdelemeyeyim mi?" buyurdular." Bu hadisi rivayet eden Musa rahimehullah şu ayeti okudu: "Ve şüphesiz, senin Rabbin katındaki bir gün sizin saymakta olduğunuz bin yıl gibidir" (Hacc 47). PARANIN(DÜNYANIN) KÖLESİ OLMAMAK Hazreti Osman, kölesi ile bir yerden geçiyordu. Bir ağacın altında herkesten uzak vaziyette yatan Ebu Zerri Giffari hazretlerini gördü. Ebu Zerr, eshabın maddeten en fakirlerinden biri idi. Hz. Osman yanındaki kölesine bir kese altın verdi: “Git bunu şu ağacın altında yatan adama ver. Eğer dediğimi yaparsan seni azad edeceğim” dedi. Hz. Osman’ın bu müjdesine sevinen köle, mutlaka parayı verebileceği ümidiyle uyuyan adamın yanına varıp

uyanmasını bekledi. Bir muddet sonra Ebu Zerr Hazretleri uyanmıştı. Kule: "Al bu keseyi..." diye rica ettiyse de Ebu Zerr, kabul etmiyordu. Kule ısrar ederek: "Eğer bu altınları alırsan kulelikten kurtulacağım. Sen benim azad olmamı istemez misin?" diye sorduğunda O: "senin kulelikten kurtulmanı ben de isterim ama, ben onu alırsam sen hür olacaksın, ben kulelikle olacağım. Sen benim kulelik olmamı ister misin?" diyerek parayı almayı kabul etmedi. DUYULMAYAN ADABİR KALEMİN DAKİKA TAHTA İKİ HALİNE HARUN REŞİDİN KARDEŞİ BEHLUL DANE HAZRETLERİ BİR GÜN KARDEŞİNİN TAHTINA GEÇTİ. İP OTURMUŞTU. BİRKAÇ DAKİKA OTURMADAN HEMEN SARAYIN HİZMETÇİLERİNİ GÖRÜMLERİ BEHLUL DANE HAZRETLERİNİ TAHTAN İNDİRDİKLERİ GİBİ BİR DE TEMİZ BİR DAYAK ATARLAR. BEHLUL AĞLAMAYA DA BAŞLAMIŞTI. O ANDA SARAYA HARUN REŞİD GELEK BEHLULUN NİYETİNİ AĞLADIĞINI SORDU. ORADAKİLER BEHLULUN BİLEMEZ BİR HATA ETTİĞİNİ, TAHTA İKİ OTURDUĞUNU, KENDİLERİNİN DE TAHTAN İNDİRİP DAVETLERİNİ SÜYLEDİLER. AĞABEYİNİN AĞLAMASINA ZELİN HARUN REŞİT: "Behlul bile hatalardan dolayı davetlerim?" deyip zerr diledi. Behlul Dane hazretleri kardeşine: "Kardeşim ben beni davetler diye ağlamıyorum. Ben birkaç dakika tahta ikimle bu kadar dayak yedim, yarın senin durumun ne olur, ne kadar dayak yiyeceksin diye düşünüyorum ve onun için ağlıyorum" dedi. Bu sözler Harun Reşid'in gözlerini yaşarttı... "O halde seninle nasıl hareket edersem kurtulurum" dedi. Hazret şu tavsiyede bulundu: "Adaletle hükmet, kimseyi incitme, millet senden memnun olup sana dua etsinler. Ancak o zaman kurtulursun. DUYULMAYAN KESBEN DEĞİL KALBEN TERK ETMEK İnsan dünyaya geçmeli, muvaffakiyetin şartlarını yerine getirmeli, fakat asla ona kalbini bağlamamalıdır. Bilindiği gibi insan, ineğin sütlü; sağır, etinden istifade eder, fakat onu odasının baş köşesine bağlamaz. İneğin yeri oda değil ahırdır. Öyle de , insan dünyadan istifade eder, para kazanır, mal mülk sahibi olur. Bunlar dünya hayatı için gereklidir, fakat insan bunları vesile olarak bilmemeli, gaye yapmamalıdır. İnsan parasını kalbine değil, kasasına koymalı. Keza, sarayını değil arsasına kurmalıdır

DUYULMAYAN VE HALELİ 1586;1615;1610;1617;1616;1606;1614;1604;1616;1604;1606;1617;1614;1575;1587;1616;1581;1615;1576;1617;1615;1575;1604;1588;1617;1614;1607;1614;1608;1614;1575;1578;1616;1605;1616;1606;1614;1575;1604;1606;1617;1616;1587;1614;1575;1569;1616;1608;1614;1575;1604;1618;1576;1614;1606;1610;1606;1614;1608;1614;1575;1604;1618;1602;1614;1606;1614;1575;1591;1610;1585;1616;1575;1604;1618;1605;1615;1602;1614;1606;1618;1591;1614;1585;1614;1577;1616;1605;1616;1606;1614;1575;1604;1584;1617;1614;1607;1614;1576;1616;1608;1614;1575;1604;1618;1601;1616;1590;1617;1614;1577;1616;1608;1614;1575;1604;1618;1582;1614;1610;1618;1604;1616;1575;1604;1618;1605;1615;1587;1614;1608;1617;1614;1605;1614;1577;1616;1608;1614;1575;1604;1618;1575;1614;1606;1618;1593;1614;1575;1605;1616;1608;1614;1575;1604;1618;1581;1614;1585;1618;1579;1616;1584;1604;1616;1603;1614;

مَتَاعُ
الْحَيوةِ
الدُّنْياَ
وَاللّهُ
عِنْدَهُ
حُسْنُ

الْمَابِ Al-İ İmran/ 14- İnsanlara kadınlar, oğullar, yüklerle altın ve gümüş yığınları, salma atlar, davarlar, ekinler kabilinden aşırı sevgiyle bağlanılan şeyler çok süslü gösterilmiştir. Halbuki bunlar dünya hayatının geçici faydalarını sağlayan şeylerdir. Oysa varılacak yerin (ebedî hayatın) bütün güzellikleri Allah katındadır. DÜNYALIĞI SEVMEK Allah-u Teâlâ sana mal verir; sen de Allah'ı unutur malla uğraşırsan, o malı sana kara bir per­de yapar: Dünyayı âhireti göremez olursun. Yalnız malı bilirsin. Çok kere de malı alır, seni de&ğ;ştirir.. Fakir eder, zelil eder..

Çünkü sen asıl nimeti vere­ni unuttun; nimetle meşgul oldun. Eğer o mal mük seni meşgul etmez de ibadetin­le uğraşırsan, sana bir hediye olarak verilmiş olur; bir tanesi bile eksilmez.. Mal sana hizmetçi olur; sen de Yaradana ibadet edersin..

Böylece dünyada rahat, güzel geçinirsin. Âhirette ise sıddıklar, şe­hitler, salihlerle beraber olursun.[7] DÜNYALIK ELDE ETMENİN SONU YOKTUR Hz. İsa (a.s.) bir gün seyahat ederken, dağda bir ihtiyara tesadüf eder ki, ihtiyar güneşin sığağında ibadet ve taat ediyor. Hz. İsa (a.s.): Ey ihtiyar, güneşten, kardan ve yağmurdan korunacak derecede bir şey yapıp da içinde ibadet etsen olmaz mı? Ya Nebiyallah, peygamberlerden duydum ki, dünyada 700 yıldan fazla ömür sürümezmış. O sebeple o kadar ömrü dünya tamirine sarf etmeyi uygun görmediğim için bu hali seçtim. Ey ihtiyar, sana bundan daha tuhaf bir şey haber vereyim. Ahir zamanda bir kavim gelecek ve ekserisinin ömürleri 100 yıla varmayacak. Böyle olduğu halde 1000 yıllık ömür tedariki ederek, çok yüksek binalar, köşkler, bağ ve bahçeler ve nice mükler bina edecekler. “Ya İsa, eğer o zamana ulaşıydım, Allahu Teala hakkı için o kadar ömrü bir secdede geçirirdim” der ve yanında bulunan bir mağaradaki tuhaf şeyleri göstermek üzere Hz. İsa (a.s.) ‘ı oraya davet eder. Beraberce mağaraya girerler ki, yüksek bir taht üzerinde bir meyyit ve başı ucunda bir mermer direk vardır. Direğin üzerinde ise şunlar yazılıdır: Ben filan padişahım.(bir rivayette Şeddad imiş) 1000 yıl ömür sürdüm. 1000 şehir bina ettim ve 1000 tane bakire kız aldım. 1000 tane padişahla muharebe edip, askerlerini helak ederek memleketlerini ellerinden aldım. Fakat neticede bu hale geldim. Ey akıllı ve alim olanlar benden ibret alın. Hz. İsa(a.s.), bunu görünce hayrette kalır ve yoluna devam eder.[8] DÜNYA BİR YOLDUR Ebu’d Derda (r. A.)’dan rivayete göre: Süleyman (a.s.)’ın bir oğlu ölmüş, Süleyman (as) buna çok üzülmüştü. İki melek, insan suretinde davacı olarak Süleyman peygamberin yanına geldiler. Meleklerden biri:- “Bu adam davarı ile benim ekinimi çiğnedi, bundan davacıyım,” dedi. Diğeri: - “Ben koyun sürüsü ile yolda gidiyordum. Yolum, tarlaya uğradı. Yani bu adam yolu tarlasına katmış, mecburdum geçimey”, dedi. Süleyman (as): -“Yolun gelip geçene ait olduğunu bilmiyor mu idin? Neden yolu etkin?”dedi. davacı melek: - “O halde sen de, dünyanın bir ahiret yolu olduğunu bilmiyor musun? Elbette gelen bu yoldan geçecek. Oğlunun ölmüne neden bu kadar üzülüyorsun?” dedi Süleyman (as) bu sözlerden ikaz olarak, Allah’a iltica etti. Sabretmeye başladı.

[9] DÜNYAYI NASIL BULDUN? Rivayete göre, Cebrail (as), Nuh (as)’a - “Ey peygamberlerin en uzun ömürlüsü, dünyayı nasıl buldun?” diye sormuş. Nuh (as) da: - “Birinden girip diğëerinden çıktığım iki kapılı bir han gibi buldum” demiştir. [10] DÜNYA AHİRETE HAZIRLIKTIR: يَا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَايَجْزى وَالِدٌ عَنْ وَلَدِه وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِه شَيًْا اِنَّ وَعْدَ اللّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيوةُ الدُّنْياَ وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّهِ الْغَرُورُ Lokman/33- Ey insanlar! Rabbinizden sakının ve bir günden korkun ki, baba çocuğuna hiçbir fayda veremez. Çocuk da babasına hiçbir şeyle fayda sağlayacak değildir. Şüphesiz Allah'ın vaadi gerçektir. O halde dünya hayatı sizi aldatmasın, sakın o çok aldatıcı şeytan sizi Allah'ın affına güvendirerek aldatmasın. DÜNYADA ÖLÜMDEN BAŞKASI YALAN Kayseri-Kuşadası seferinde Konya yakınlarında kaza yapan araçta yanan 48 kişiyi hatırlıyoruz.. Otobüsün metal kısımları bile yanıp kavrulurken "Dünyada ölümden başkası yalan" yazılı bir kağıt parçasının yanmaması tam bir ibret-i âlemdi. Şëncan Komşucu adlı gençbir kız da, o alev topu otobüste yanmaktan kurtulmuştu. Fakat? Şëncan Komşucu, Kayseri eşrafından Faruk Çarşıbaşı adlı hayırseverden burs alıyordu. Şëncan'a, resmi bazı aksaklıkların olduğu ifade edilip resmi daireler kapalı olduğu için "Burs işini pazartesi halled­elim" denildi. Şëncan, ailesine iki gün daha geç gideceği için üzülmesine rağmen "geç olsun da güç olmasın" düşüncesiyle pazartesi gürüşmek üzere vedalaş&ıp otobüs rezervasyonunu da iptal ettirdi. Ve Şëncan, kaderin garip tecellisi olarak otobüse bin­mekten kılıpayı kurtuldu. Alev otobüse binmekten son anda vazgeçip hayatı kurtu­lan Şëncan, memleketinden döndükten sonra okula gitmek için otobüs durağına geldiğinde otobüsün hareket ettiğini görür. Aceleyle otobüsün ön kapısına yetişir ama otobüs hareket halindedir. otobüs

Kefenin cebi yok. Aklınızı başınıza alın... Ne yaparsanız hayatta iken ahirete göndermeniz gerekenleri ihmal etmeden gönderin. Aldanmakta fayda yok..[13]
Burada hiç kimse durucu değil, Hepimiz dünyadan g nmeye geldik. K r olan bu iŐi görücü değil, İyiyi kötüden seçmeye geldik.   Niceler düŐtüler dünyadan ağına, Vurulduklar bahçesine bağına, Anlatılar varınca son durağına, Bizler bu bahçeyi ekmeye geldik...[14]
 

[islam ve Hayat.Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)